

[Alfred Bøgh.]

begrænse dem og se nærmere på deres faktiske omfang og på, om ministerens lovforslag er det rigtige middel til at opnå det tilsigtede formål.

Vi mener ikke, at ministerens forslag om at afvikle adgangen til lagerafskrivning er rigtig. Vi anser det simpelt hen for det farligste blandt ministerens lovforslag, det farligste for hele det danske erhvervsliv, og som det foreligger, må vi bestemt tage afstand fra det, også fordi vi mener, at ministerens begrundelse ikke er sagligt holdbar.

Når finansministeren henviser til, at disse regler specielt skulle være knyttet til krigstidens forudsætninger, og at de senere års almindelige prisstigninger skulle have gjort dem overflødige, mener vi ikke, at det er rigtigt. Reglerne er for det første udformet i 1955, og for det andet er de senere års almindelige prisstigninger jo absolut ikke ensbetydende med, at der ikke fra tid til anden har været endda store prisfald på enkelte varer. Mon ministeren virkelig helt har overset de senere års udsving på store råvaregrupper eller sidste års udvikling, f. eks. kødpriserne? Har ministeren glemt, at de senere års såkaldte medbør, som vi har haft udefra, netop havde sit udspring i de store prisfald på råvarerne? Det kan have stærke virkninger for lagrene af de varer, som nu skal afløses, og det må vi da vist se meget nøje på i udvalget.

Der er yderligere et par ting, jeg gerne vil gøre opmærksom på i den forbindelse. For det første kommer der jo hele tiden nye fabriktionsmetoder frem, og selv om en handlende mener, at han ligger med et kulant varelager, kan der komme helt nye metoder frem til fremstilling af varerne, som gør dem langt billigere, og så falder værdien af en sådan bestemt varegruppe, som man måske har regnet med havde sin stadige værdi. I samme forbindelse, når der er tale om lagrene, må vi vel heller ikke glemme, at terminshandel er en helt naturlig forretningsform inden for mange vareområder og også i mange produktioner en nødvendig form for risikoinddækning.

Vi mener også, at vi må se lidt nøjere på forslaget om nedskæring af førsteårsafskrivningerne. Her er det vel især, mini-

steren lugter blod; men mon man ikke også tit her har en ubegrundet mistanke? Der er alligevel mange andre, ja, helt andre motiver for køb af varer sidst på året end netop afskrivningsmulighederne. Jeg kan nævne sådan en ting som, at landbrugerne jo i vid udstrækning køber deres mejetærskere sidst på året, ikke fordi de har nogen mulighed for at udnytte den 30 pct.s afskrivning, men fordi der simpelt hen er en stor vinterrabat ved køb af disse maskiner, og det gælder vel også andre varer.

Jeg hæfter mig selvfølgelig mest ved ministerens understregning af, at man ikke sådan på det lange sigt tilsigter en forringelse af afskrivningsmulighederne. Det glæder mig, men jeg ville have været endnu mere glad, hvis han også havde sagt, at han gerne ville være med til at udbygge dem yderligere, for jeg tror, at mange vil være helt enige i, at de har været en vældigt medvirkende årsag til opblomstring af både produktion, handel og omsætning til gavn for alle her i vort land. De fordele, der er forbundet med ekstra afskrivninger på bygninger, overvurderer man nok somme tider. Men det vil ikke være rimeligt fortsat at afskære fra nedskrivning, hvor værdiforringelsen ligefrem er konstateret ved salg, hvad jeg mener lovforslaget vil medføre.

Spørgsmålet om afskrivning på ældre bygninger må efter vor mening ses i forbindelse med den meget lange afskrivningstid for nye driftsbygninger, og det er muligt, at der kan ske en tilnærmelse dér, og at vi kan finde et grundlag for forhandling. F. eks. mener vi, at 80 års afskrivningstid på landbrugsbygninger med den udvikling, der foregår, er alt for lang, men det er en af de ting, vi kan tale om.

I det hele taget er vi indstillet på et sagligt arbejde i udvalget, og vi vil være med til at stoppe de huller, hvor man virkelig kan påvise misbrug af betydning. Men vi anser rimelige afskrivningsregler for så nødvendige for erhverv og beskæftigelse, at man ikke skal vente, at vi på nogen måde vil være med til stort set at forringe dem.

Haustrup Clemmensen: Det er mig magtpåliggende ved indledningen til denne debat at understrege, at der også efter det